

Erasmus – beszámoló

2017. február 13. - június 30.

Az én Erasmus kiruccanásom fél évre történt, Pozsonyba. A szlovákot anyanyelvi szinten beszéltem, szóval úgy gondoltam, hogy nem lesz gond. Igaz, kicsit féltem, mivel a teológia még magyarul sem mindig könnyű.

Február 13. Ekkor kezdtem el a tanulmányaimat a Nagyszombati Egyetem teológiai karán Pozsonyban. Reggel nyolcra mentem a főiskolára. A portán a tanulmányi osztályra irányítottak, ahol először is néztek egy nagyot, hogy én mégis mit szeretnék ott, nem tudtak az érkezésemről. Az ottani koordinátor épp abban a félévben csöppent bele a projektbe. Azonban pár telefonhívás után, minden rendeződött és nagyon kedvesek és segítőkészek voltak.

Első hét még intézkedésekkel, papirozással telt, amit én nagyon nem szeretek, de ez hozzá tartozik. Kétszer el kellett mennem Nagyszombatba is, aminek igazából örültem is, mert az egyik kedvenc városom. Nem hiába hívják kis Rómának. Gyönyörű város, néha kicsit sajnáltam is, hogy a kar nem Nagyszombatban van. De azért Pozsony sem volt csúnya. Főleg, hogy maga az iskola az Óváros kellős közepén volt. Az Pozsony legszebb része. Nem messze volt a Szent Márton dóm, sokat jártam oda is.

Az órarendem úgy nézett ki, hogy hétfőn és kedden két – két órám volt, szerdán és csütörtökön egy és pénteken pedig semmi. Nem akartam minden nap bent lenni sokáig, mert úgy godnoltam, hogy a Sapientiára is kellene tanulni – ezért is hagytam egy szabad pénteket. Ami persze aztán nem tanulással telt, de ezt így mélyen a szívemben sejtettem is.

Volt filozófiám, pszichológiám, liturgikám – az volt a kedvencem, fundamentális teológiám, bevezetés az újszövetségbe – evangéliumok, és pasztorálteológiám. Nagyon furcsa volt az, hogy hiába is tartoztam „hivatalosan” az ottani másodéves teológus hallgatókhoz, velük csak egy órám volt. Azonkívül az összes többi órám mindig más csoporttal volt. Voltam mesterképzésekkel, sőt végzősökkel is voltam az egyik órán.

Nagyon meglepett, hogy nincs büfé. Nincs (a szentmisén kívül) olyan hely, ahol találkozhatnának a diákok. Megkockáztatom, és kimondom, hogy az iskola sokkal kisebb, mint a Sapiencia azonban nem ismerik egymást a diákok. Szerintem ez épp annak a hiánya, hogy nincs hely, ahol együtt tudna lenni több évfolyam. Ahogy láttam, ott nem nagyon keverik az évfolyamokat – nincs olyan óra, ahol mondjuk három évfolyam és három szak lenne együtt.

Azonban a csoporttársaim és mindenki nagyon segítőkész volt, ha valamit nem tudtam szlovákul, nem nevettek ki, hanem segítettek. A tanárok is örültek nekem, és a vizsgáztatásnál is nagyon rendesek voltak.

A könyvtár! A könyvtár hiányzik a legjobban, mivel ott lehetett kölcsönözni. És szerintem kisebb könyvtár, mint a Sapientiáé. A könyvtárosok is nagyon segítőkészek voltak, gyakran kölcsönöztek nekem olyan könyvet, amit amúgy nem lehetne (pl. magyar könyveket). Lehetséges, hogy még ide visszatérek, mivel nyitott könyvtár. Igaz, van „belépő” de ha ez egyáltalán nem nagy összeg. Nagyon gyakran éltem a lehetőséggel, hogy kikölcsönözsem a könyveket. Szóval, igen... a könyvtár!

A Sapientián is sikerült az összes vizsgámat megcsinálni, (vagyis nagyjából de nem csúszok) igaz közben zombi lettem a vizsgaidőszak végére, de így jár aki nem tanul évközben.

Összefoglalva, az Erasmus jó volt, még ha a sok papirozás az idegeimre ment, de szerintem abszolút megéri. Az ösztöndíjból is ki lehet jönni, egy kis segítséggel otthonról.

Gál Janka